

Instytut Badawczy Leśnictwa, Sękocin Stary, ul. Braci Leśnej 3, 05-090 Raszyn
e-mail: zin@ibles.waw.pl www.ibles.pl

Las i drewno wyjściem z klimatycznego kryzysu

Na zaproszenie Ministerstwa Wyżywienia i Obszarów Wiejskich Badenii-Wirtembergii oraz Niemieckiej Rady Gospodarki Leśnej i Niemieckiej Rady Drzewnictwa odbyło się 5 marca br. w Berlinie spotkanie licznej grupy polityków, przedstawicieli gospodarki i różnych organizacji, poświęcone roli lasu i drewna w zapobieganiu niekorzystnym zmianom klimatu. Ważniejsze stwierdzenia i wyniki narady przedstawiają się następująco:

1. Lasy Niemiec usuwają z atmosfery 40 mln ton węgla rocznie, co odpowiada 15% rocznej emisji dwutlenku węgla w tym kraju. Około 50% węgla jest pobierane w procesie pozyskania drewna. Według szacunków z 1990 r. w produktach z drewna i papieru jest skumulowane około 665 mln ton węgla.

2. Przychody płynące z handlu certyfikatami emisji będą zasilać tzw. Fundusz Las-Klimat, z którego można będzie finansować zabezpieczenie i dostosowanie lasów do zmian klimatu.

3. „Ochrona przez użytkowanie jest dla ministerstwa centralnym aspektem narodowej i międzynarodowej polityki ochrony klimatu” – oświadczył przedstawiciel Federalnego Ministerstwa Wyżywienia, Rolnictwa i Ochrony Konsumenta. Rząd Niemiec podejmie działania, aby rola lasów i produktów z drewna została uwzględniona w nowym porozumieniu, które ma zastąpić protokół z Kioto. Jednak dopiero w 2013 r. można liczyć na udział leśnictwa w środkach pochodzących ze sprzedaży uprawnień do emisji. Obecny kryzys finansowy i gospodarczy zmniejszył zainteresowanie międzynarodowym protokołem w sprawie ochrony klimatu. Dopiero rokowania w tej sprawie w grudniu br. w Kopenhadze mogą doprowadzić do zgody na osiągnięcie zamierzonych celów. Na wydatki związane z przygotowaniem i przeprowadzeniem rokowań na temat umowy do protokołu z Kioto Rząd Niemiec przeznaczył 500 tys. €.

W rokowaniach dotyczących powyższej umowy powinny być brane pod uwagę wszystkie szkodliwe emisje i traktowane niezależnie od źródeł ich pochodzenia. Dla udziału leśnictwa w handlu emisjami podstawowym zagadnieniem jest zdolność lasu do obniżenia CO₂, szczególnie dzięki wiązaniu go w drewnie i w produktach z drewna. Już obecnie istnieje możliwość określenia odpłatności za pochłanianie CO₂ przez lasy na podstawie ustalonego etatu pozyskania drewna. Jednak jego słabością jest „zorientowanie na przyrost, a nie na zasobność”.

4. Rola lasów w walce ze zmianami klimatu nie jest kwestionowana. Jednak przychody z handlu uprawnieniami do emisji płynęłyby do budżetu państwa, nie zaś do leśnictwa. W rezultacie las stałby się ofiarą niekorzystnych dla niego zmian klimatu. Włączenie w przyszłości lasów do udziału w handlu uprawnieniami do emisji wymaga akceptacji i poparcia ze strony polityków.

5. „Ochrona przez użytkowanie jest także wkładem na rzecz ochrony klimatu”. Dlatego tak długo trwa dyskusja na temat całkowitego wyłączenia z użytkowania 5% powierzchni lasów Niemiec z uwagi na ochronę bioróżnorodności. Na pozostałych 95% powierzchni lasów będzie bowiem musiała wzrosnąć

ich produktywność, aby zrekompensować utracone przez owe 5% możliwości kumulacji węgla w produktach z drewna.

Źródło: *AFZ-der Wald*, 8/2009

A. K.

Zmiany klimatu na granicy lasu

W Pirenejach zostały przeprowadzone badania dendrochronologiczne sosny hakowatej (*Pinus uncinata*) w strefie górnej granicy lasu. Podstawą wyboru obszaru badań było założenie, że zmiany spowodowane ociepleniem klimatu najlepiej uwidaczniają się w ekosystemach arktycznych i alpejskich. Zmiany te mogą skutkować zanikiem roślinności alpejskiej, w tym gatunków rzadkich i endemicznych. Badania prowadzone były w latach 2003-2006 na wysokości 2200-2450 m n.p.m., na kilkunastu powierzchniach badawczych. Mierzono wysokości sosen, średnicę u podstawy, pierśnicę oraz u podstawy pnia, gdzie również pobierano wywierty do badań dendrochronologicznych. Dodatkowo zaznaczano położenie drzew na powierzchni.

Opracowania dotyczące struktury drzewostanów pozwoliły na stwierdzenie dominacji sosen najmłodszych klas wieku, przy dużym zróżnicowaniu wieku (maksymalnie do 250 lat). Wyraźna była zależność pomiędzy wiekiem a wysokością n.p.m. – najstarsze sosny rosły na najniższych położeniach, natomiast wraz ze wzrostem wysokości malał wiek drzew. Wskazuje to na wkraczanie lasu na nowe obszary powyżej dotychczasowej górnej granicy. Stwierdzono również postępujące zagęszczanie się linii ekotonu (wzrost liczby osobników). Oba procesy trwają od ponad 50 lat, a ich szczególne nasilenie można obserwować od lat 70-tych XX w. Powiązanie otrzymanych danych z informacjami o sposobach użytkowania gruntów umożliwiło również zidentyfikowanie wtórnej sukcesji, występującej na kilku powierzchniach.

Opisany proces przebiega w ostatnich latach bardzo gwałtownie, co może świadczyć o wrażliwości badanych ekosystemów na czynniki zewnętrzne. Przeprowadzone badania pozwalają stwierdzić, że zmiany w zasięgu i strukturze górnej granicy lasu w skali regionalnej wywołane są krótkoterminowymi zmianami klimatycznymi, natomiast lokalnie mogą być modyfikowane przez czynniki antropogeniczne.

Źródło: *Journal of Ecology*, November 2008, vol. 96

I. P.

Rozporządzenie UE dotyczące importu drewna – ciąg dalszy kontrowersji

Europejski Związek Handlu Drewnem nie akceptuje niezwykle biurokratycznego i kosztownego zastrzeżenia przepisów UE regulujących import drewna. Ich projekt Komisja UE

przedłożyła w grudniu 2008 r. Komitetowi Środowiska Parlamentu UE, który w lutym br. przedstawił własny projekt w tej sprawie. U podstaw jego konstrukcji leży zapewnienie przekraczania granic UE tylko przez legalne drewno. Zawarte w nim nakazy dotyczą także przedsiębiorstw, które handlują lub przerabiają drewno pochodzące tylko z krajów Unii.

W tej ostatniej sprawie wypowiedziała się już wcześniej Niemiecka Rada Gospodarki Leśnej, stwierdzając: „należy wykluczyć sytuację, w której niemieckie gospodarstwa leśne musiałyby udawadniać pochodzenie dostarczanego przez nie, legalnie pozyskanego drewna”. W Niemczech bowiem, zarówno na poziomie Federacji, jak i poszczególnych landów, ustawy leśne wystarczająco regulują zasady pozyskania drewna. Potwierdzają to wyniki prowadzonych inwentaryzacji lasów, które udowadniają, że ich powierzchnia oraz zasobność stale się zwiększa.

Proponowane zaostrenie przepisów w stosunku do wcześniejszej ich wersji jest dla wielu krajów europejskich o dużej lesistości nie do przyjęcia zarówno ze względów praktycznych jak i polityczno-leśnych. Jednak przedstawiciele Komisji UE oraz kilku krajów unijnych o niskiej lesistości są innego zdania. Zamierzają z góry wykluczyć możliwość „oczyszczania z podejrzeń” drewna pochodzącego z nielegalnego pozyskania w małych gospodarstwach leśnych (analogicznie do „prania brudnych pieniędzy” – A.K.) Taki punkt widzenia przyjęło także niemieckie Ministerstwo Środowiska i dlatego sprzeciwia się przedstawionym w tej kwestii ocenom Ministerstwa Rolnictwa.

Niemiecka Rada Gospodarki Leśnej proponuje natomiast, aby państwa biorące faktycznie udział w użytkowaniu nielegalnego drewna lub zagrożone takim udziałem zakwalifikować do odpowiednich grup ryzyka, a następnie objąć stosowną presją. Rada uważa też, że omawiany problem można rozwiązać za pomocą właściwego systemu certyfikacji.

Z ostatnich komunikatów (Holz-Zentralblatt, 18/2009) wynika, że 22 kwietnia br. Parlament Europejski zdecydowaną większością głosów przyłączył się do opinii swojego Komitetu Środowiska z lutego br. Według planowanego rozporządzenia uczestnicy rynku drewna i jego produktów będą musieli zapewnić, że na rynek trafia tylko surowiec i produkty wyłącznie z legalnie pozyskanego drewna. Uchybienie tym postanowieniom będzie pociągać za sobą prawne i administracyjne konsekwencje. Ponadto będą oni również zobowiązani do przedstawiania na żądanie informacji o gatunku i kraju pochodzenia drewna oraz w miarę możliwości także koncesji na jego pozyskanie. Natomiast na państwach członkowskich UE będzie spoczywał obowiązek spowodowania, aby po dwóch latach wejścia w życie rozporządzenia w obrocie znajdowało się drewno i jego wyroby wyłącznie z wymaganymi oświadczeniami.

Parlament UE domaga się od Komisji przedłożenia rejestru obszarów o dużym ryzyku nielegalnego pochodzenia drewna. Import z tych obszarów powinien podlegać szczególnym uregulowaniom. Do działań tych należy także włączyć Radę Bezpieczeństwa ONZ.

Zgodnie z decyzjami Parlamentu ministrowie rolnictwa krajów UE w czasie swojego spotkania w czerwcu powinni zająć swoje stanowisko w omawianej sprawie. Według opinii obserwatorów stanowisko to może być negatywne dla projektu rozporządzenia Parlamentu UE.

Źródło: Holz-Zentralblatt, Nr 15 i 16, 2009

A. K.

Kontynuacja krytyki zamierzeń UE w sprawie nielegalnego drewna

Niemiecki Związek Przemysłu Tartaczno i Drzewnego (VDS) nadal krytykuje uchwałę Europejskiego Parlamentu w sprawie projektu nowego rozporządzenia UE mającego na celu

zapobieganie nielegalnemu pozyskaniu drewna. Związek już wcześniej zwracał uwagę, że wprowadzenie w życie propozycji zawartych w uchwale Parlamentu doprowadzi do znacznego wzrostu biurokracji. Każdy bowiem uczestnik rynku drewna będzie zobowiązany do przedstawienia „właściwym władzom” udokumentowanego źródła pochodzenia drewna i jego produktów. „Nie może być tak, aby oprócz wzorowo realizowanej trwałości, wielu istniejących systemów certyfikacji i narodowych regulacji ustawowych potrzebne było jeszcze przedstawianie dodatkowych dokumentów” – powiedział szef VDS. Jest to również sprzeczne ze „Strategią Lizbońską”, która ma na celu ograniczenie biurokracji dla przyspieszenia rozwoju gospodarczego Europy. Obciążenie drewna skutkami zmian klimatu spowoduje utratę jego konkurencyjności w stosunku do takich materiałów, jak stal, beton, cegła, tworzywa sztuczne, które nie są objęte tymi restrykcjami.

Źródło: Holz-Zentralblatt, 20/2009

A. K.

Kwietniowe spotkanie Forum Leśnego ONZ

W kwietniu br. odbyło się w Nowym Jorku spotkanie Forum Leśnego, na którym przyjęto rezolucję w sprawie realizacji metod trwałego zagospodarowania lasu w celu zapobieżenia niekorzystnym dla niego skutkom zmian klimatu. W czerwcu problematyka ta będzie również przedstawiona w trakcie dyskusji nad klimatem Narodów Zjednoczonych w Berlinie. Dotychczasowe debaty nt. klimatu koncentrują się na emisji węgla na skutek wylesień. Obecnie przedstawiciele rządów powinni się zająć skutkami ocieplenia Ziemi dla lasu.

Źródło: Forstzeitung, 06/2009

A. K.

Rząd niemiecki przyjął Narodowy plan działania – Biomasa

Decyzja rządu Niemiec w powyższej sprawie jest m.in. reakcją na ogłoszone w 2005 r. przez Komisję UE wezwanie do sporządzenia przez państwa członkowskie narodowych planów działania dotyczących wykorzystania biomasy do celów energetycznych. Obecnie bioenergia w Niemczech pokrywa tylko 5% potrzeb w zakresie energii podstawowej (pierwotnej). Jednak udział drewna w jej produkcji wynosi tylko 0,5 - 0,8% (stan z 2007 roku).

Zwiększeniu podaży drewna na cele energetyczne służyć będą następujące przedsięwzięcia zawarte w wymienionym planie:

1. Uruchomienie potencjałów:
  - zweryfikowanie prawnych zasad zrzeszania się prywatnych właścicieli lasu oraz urynkowanie produkowanego przez nich drewna,
  - podnoszenie kwalifikacji zawodowych osób kierujących zrzeszeniami.
2. Zakładanie plantacji o niskich wiekach rębności:
  - wyłączenie plantacji drzew szybkorosnących z ustawy o lasach i traktowanie ich jako rolniczej formy użytkowania gruntu,
  - zintensyfikowanie wykorzystania środków wspierających zakładanie plantacji,
  - wspieranie badań w zakresie plantacyjnej produkcji drewna.

Produkcji energii z biomasy leśnej będzie również służyć przeznaczenie na te cele odpadów drewna. Ważnym w tym zakresie działaniem z uwagi na gazy cieplarniane będzie wprowadzenie paliw drugiej generacji. Nastąpi to jednak dopiero po 2020 r. Niewątpliwie do nowych technologii wykorzystania biomasy na cele energetyczne należą: kotły o wysokiej wydajności energetycznej, gazyfikacja

biomasy, prądnice do produkcji małych ilości energii, produkcja biometanu do wytwarzania energii elektrycznej i ciepłej. Osiągnięcie tych celów wymaga podjęcia stosownych badań wspieranych przez omawiany plan.

Źródło: Holz-Zentralblatt, 21/2009

A. K.

Grzyby pleśniowe w walce z sinizną bielu sosny

Sinizna bielu drewna sosnowego jest zjawiskiem niepożądanym, gdyż widoczne gołym okiem uszkodzenia obniżają jego rynkową wartość. Wadę tę powoduje często grzyb *Sphaeropsis sapinea*, który jest także sprawcą zamierania pędów sosny. Dzięki zastosowaniu biologicznie i ekologicznie akceptowanych substancji, jako alternatywy dla środków chemicznych, można zmniejszyć lub opóźnić proces sinienia drewna okrągłego.

Tezę tę potwierdziły wyniki badań otrzymane przez grupę badawczą pracowników Centrum Kompetencji Drewna w Linz (Austria), którzy wraz z partnerami z branży drzewnej z północno-wschodnich Niemiec przeprowadzili doświadczenie z zastosowaniem różnych preparatów grzybowych.

Do doświadczeń wybrano drzewostan sosnowy położony w pobliżu granicy polsko-niemieckiej. Jego wiek określono na około 110 lat, a ponieważ drzewostan ten nosił silne znamiona zamierania pędów sosny, można było spodziewać się w powietrzu wysokiego udziału zarodników *Sphaeropsis sapinea*. W celu przeprowadzenia doświadczenia ścięto 6 drzew, o pierśnicach od 25 do 45 cm, które z kolei pocięto na wałki o długości 1,5 m i składowano w stosach na ziemi. Jako środków zwalczających objawy sinienia drewna użyto trzech preparatów grzybowych, które w warunkach laboratoryjnych najlepiej zapobiegały jej rozwojowi. Preparaty te zastosowano zgodnie z zaleceniami producentów, a jako kontroli użyto wałków z drzew niespryskiwanych. Zastosowano:

- „Rotex” – dostępny w handlu preparat z zarodnikami grzyba *Phlebiopsis gigantea* (stosowany przeciwko zgniliznie korzeni świerka),
- „Promot WP” – biologiczny środek do wzmacniania roślin, zawierający zarodniki pospolitego grzyba pleśniowego *Trichoderma*,
- „*Trichoderma harzianum* LC3” – grzyb pleśniowy z białymi zarodnikami zbierany na pniach, wyhodowany przez grupę badawczą.

Wyniki doświadczenia polowego potwierdziły możliwość zastosowania preparatu „*Trichoderma harzianum* LC3” w sposób rutynowy. Preparat ten wykazał największą skuteczność w zapobieganiu siniznie bielu sosny (wszystkie testowane koncentraty o gęstościach: 5, 50 i 500 mln zarodników na litr zapobiegały powstawaniu sinizny w całym drewnie bielastym). W porównaniu do dwóch pozostałych, z których „Rotex” powstrzymywał rozwój sinizny w sposób wyraźny, lecz nie całkowity, a „Promot WP” nie wykazał żadnego działania hamującego, „*Trichoderma harzianum* LC3” była najbardziej skutecznym gatunkiem, który okazał się być także najprostszym w użyciu, a jego koncentrat nie wymagał zastosowania żadnych dodatkowych substancji.

Zastosowanie w gospodarce leśnej grzybów powstrzymujących rozwój patogenów może oprócz zahamowania rozwoju sinizny pozytywnie wpłynąć również na zmniejszenie liczby zarodników *Sphaeropsis sapinea* w powietrzu, a dzięki temu na zmniejszenie częstości występowania zamierania pędów sosny.

Jako alternatywę dla zwykłego, ręcznego spryskiwania pni preparatem, można byłoby zastosować rozpraszanie koncentratu podczas ścinania drzew. W ten właśnie sposób dzięki odpowiednio dostosowanym maszynom ścinowym w Niemczech i Skandynawii

udało się skutecznie ograniczyć inny gospodarczo ważny gatunek patogennego grzyba.

Źródło: Holz-Zentralblatt, 20/2009

M. N.

Czy produkcja biopaliw szkodzi różnorodności biologicznej w Europie?

Obecne szacunki pokazują, że transport odpowiedzialny jest za około 25% światowej emisji wszystkich gazów cieplarnianych powstających w wyniku produkcji energii. Jednym ze sposobów obniżenia emisji powstających w wyniku spalania paliw kopalnych jest zastępowanie ich odnawialnymi źródłami energii, w tym biopaliwami. Obecnie realizowana polityka energetyczna Unii Europejskiej zakłada, że do 2010 r. udział paliw ze źródeł odnawialnych w transporcie osiągnie poziom 5,75%, a do roku 2020 – 10%. Choć biopaliwa stanowią cenną alternatywę dla ropy naftowej i gazu ziemnego, zakładanie upraw na cele energetyczne na szeroką skalę budzi liczne kontrowersje, zarówno z ekonomicznego punktu widzenia (koszty produkcji), jak i z powodu negatywnego wpływu na środowisko naturalne (m.in. szkodliwy wpływ na różnorodność biologiczną).

Wyniki badań przeprowadzonych dla 313 gatunków zwierząt w całej Europie wskazują, że w wyniku dalszego powiększania arealu upraw roślin na cele energetyczne w skali kontynentu więcej gatunków zwierząt może stracić odpowiednie dla swoich wymagań biotopy, niż je zyskać. Negatywny wpływ odczują najbardziej duże ssaki. Z kolei całkowita rezygnacja z upraw na cele energetyczne przyniosłaby głównie efekty pozytywne.

Uzyskane wyniki są bardzo zróżnicowane w poszczególnych regionach biogeograficznych. Ocenia się, że w regionie kontynentalnym, obejmującym zdecydowaną większość powierzchni Polski, całkowita rezygnacja z założeń przyjętych w polityce energetycznej UE pozwoliłaby w okresie od 2000 do 2030 roku na poprawę potencjalnych siedlisk dla ponad 80% badanych gatunków ssaków, 46% gatunków ptaków oraz 68% gatunków gadów, podczas gdy pogorszenia warunków siedliskowych doświadczyłoby jedynie około 7% gatunków ptaków i ssaków. Przyjęcie natomiast dwukrotnie wyższego celu w zakresie udziału biopaliw w transporcie (tj. poziomu 11,5%), mogłoby doprowadzić w tym samym okresie do pogorszenia warunków siedliskowych 35% gatunków ptaków, 50% gatunków gadów i aż 86% gatunków ssaków.

Negatywne skutki realizacji polityki energetycznej mogłoby złagodzić zastąpienie biopaliw pochodzących z rolnictwa (rzepak, różnego rodzaju zboża, kukurydza) tzw. biopaliwami drugiej generacji, tj. drewnem i inną biomasą o dużej zawartości celulozy. W takim przypadku przy zachowaniu udziału paliw odnawialnych w transporcie na poziomie 5,75% poprawie uległyby warunki siedliskowe 28% gatunków ssaków, a kolejnych 64% pozostałyby bez zmian. W odniesieniu do gatunków ptaków wielkości te wynosiłyby odpowiednio 10% i 76%, a przypadku gadów – 18% i 77%.

Źródło: GCB Bioenergy nr 1/2009

A. Kal.

Redukcja pyłów ze spalania drewna w Niemczech

Rząd niemiecki przyjął w maju br. projekt rozporządzenia ograniczającego emisję pyłów przez różnego rodzaju piece domowe (paleniska) o mocy do 15 kW, które dotychczas były zwolnione z uzyskiwania stosownych certyfikatów. Próg ten obniżono do 4 kW. Obok emisji pyłów zaostrożenie przepisów dotyczy także emisji tlenu węgla.

Istniejące pojedyncze paleniska na paliwa stałe, które przekraczają graniczną wartość emisji pyłów (150 mg/m³) oraz tlenku węgla (4 g/m³), powinny być wyposażone w stosowne filtry lub wyłączone z użytkowania. Wyznaczono okres ich dostosowania, upływający w 2014 r., a w niektórych przypadkach w 2024 r. Nie dotyczy to jednak m.in. pieców kuchennych, piekarniczych, łazienkowych, kominków i innych, które zostały wybudowane przed 1950 r. Z restrykcji wyłączone są również piece będące jedynym źródłem ogrzewania domów.

Drewno jako surowiec odnawialny i przyjazny klimatowi jest bardzo ważnym źródłem energii cieplnej, oraz chętnie stosowanym paliwem. Jednak również ono prowadzi do wzrostu szkodliwych emisji i przykrych zapachów. Ma to zwłaszcza miejsce w ostatnich latach. Dlatego stare paleniska i piece będą modernizowane i wyposażane w najnowsze urządzenia techniczne.

Źródło: Holz-Zentralblatt, 22/2009

A. K.

Początki stabilizacji?

Instytuty badań nad gospodarką dostrzegają pierwsze oznaki stabilizacji gospodarki światowej, zarówno ze strony konsumentów, jak i przedsiębiorstw. Dotyczy to również przemysłu tartaczego w Austrii, którego produkcja po silnym załamaniu w I kwartale br. powoli zaczyna wzrastać. W rezultacie rośnie także popyt na iglaste drewno tartaczne, tak że już doszło nawet do wyczerpania nagromadzonych w ubiegłym roku zapasów na zraszanych wodą składnicach leśnych. Gospodarka leśna musi dbać o dostawy drewna świeżego, jeżeli chce uniknąć jego importu przez przemysł tartaczny. Po silnej redukcji popytu ze strony przemysłu papierniczego i płytowego, również w tych sektorach zaczyna się powoli ożywić. W Austrii ceny rynkowe na początku kwietnia br., w zależności od landu, dla kilku podstawowych sortymentów drewna wynosiły:

- drewno tartaczne: Św/Jd 25,0 cm + od 63 do 75 €/m³, So B/C od 53 do 62,5 €/m³,
- drewno przemysłowe: do przerobu na ścier drzewny Św/Jd od 28 do 39 €/m³, do wyrobu mas włóknistych Św/Jd/Śo od 24 do 30 €/m³,
- drewno opałowe: twarde od 45 do 73 €/mp, miękkie od 30 do 48 €/mp.

Źródło: Forstzeitung, 06/2009

A. K.

Spadek eksportu drewna w Finlandii

W pierwszych dwóch miesiącach 2009 r. fiński eksport tarcicy oraz materiałów tarcznych gatunków iglastych zmniejszył się o 27,3% w stosunku do analogicznego okresu roku ubiegłego. Spadek do krajów europejskich wyniósł aż 35,8%, w tym do Niemiec 12%. Natomiast do krajów pozaeuropejskich 14%.

Źródło: Holz-Zentralblatt, 20/2009

A. K.

Sytuacja na rynku drewna w Niemczech

Zainteresowanie surowcem świerkowym w ostatnich tygodniach nieco się poprawiło. Jednak ogólna sytuacja gospodarcza

uległa dalszemu pogorszeniu. W nadchodzących tygodniach i miesiącach wzrost popytu na drewno może nastąpić tylko ze strony budownictwa. Z uwagi na trudne położenie przemysłu tartaczego należy się liczyć w drugim kwartale 2009 r. z utrzymaniem w całych Niemczech obniżonych cen drewna świerkowego.

Źródło: AFZ-der Wald, 8/2009

A. K.

Wspólny tartak w Federacji Rosyjskiej

W kwietniu br. odbyło się próbne uruchomienie dużego tartaku „MM-Efimovskij” położonego w Obwodzie Leningradzkim, około 250 km na wschód od St. Petersburga. Stanowi on wspólne partnerskie przedsięwzięcie austriackiej spółki Mayr-Melnhof Holz GmbH (70% udziału) oraz rosyjskiej LSR-grupy (30% udziału) na kwotę 80 mln €. Pełna zdolność przerobowa tego tartaku wyniesie rocznie 650 tys. m³ drewna okrągłego, na ogół świerka. Pozwoli to na wyprodukowanie 350 tys. m³ materiałów tarcznych, z czego 15% trafi na rynek wewnętrzny (budownictwo i meblarstwo). Zdecydowana większość produkcji przeznaczona jest na eksport.

Głównym dostawcą surowca (80%) są lasy położone wokół tartaku. Obecnie zatrudnia on 150 ludzi. Natomiast po pełnym uruchomieniu trójzmianowego systemu pracy przez siedem dni zatrudnienie wyniesie 250-300 osób. Wszystkie odpady z tartaczego przerobu drewna zostaną wykorzystane na miejscu zarówno do ogrzewania hal produkcyjnych, jak i suszenia materiałów tarcznych.

Źródło: Holz-Zentralblatt, 19/2009

A. K.

Informacje o cenach importowanej tarcicy oraz o obrocie przemysłu tartaczego

- Ceny importowanej przez Niemcy tarcicy iglastej w kwietniu br. były niższe o 0,6% w stosunku do marca i aż o 11,9% poniżej poziomu z kwietnia 2008 r. Spadek cen dotyczył także cen importowanej tarcicy liściastej. W kwietniu br. uległy one obniżeniu o 1,4% w stosunku do marca, ale jednocześnie były większe o 7,3% niż przed 12 miesiącami.
- W marcu br. obrót przemysłu tartaczego w Niemczech wyniósł 241 mln €, tj o 21,2% więcej niż w lutym br. Dotyczyło to 89 dużych tartaków i zakładów strugających oraz impregnujących drewno. Jednak w stosunku do marca z roku ubiegłego obrót zmniejszył się o 27,5%. Spadek obrotu dotknął przede wszystkim handlu zagranicznego. Jego udział w obrocie I kwartału br. wyniósł 36,6%, podczas gdy w analogicznym okresie ub. r. 39,9%.

Źródło: Holz-Zentralblatt, 22/2009

A. K.

Informacje opracowali:

A. K. – Andrzej Klocek
A. Kal. – Adam Kaliszewski
I. P. – Izabela Pigan
M. N. – Marzena Niemczyk